

ת"פ 40553/07/21 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד בהג'ת מסעוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40553-07-21 מדינת ישראל נ' מסעוד(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי עו"ד אריאל אילוז

המאשימה

נגד

בהג'ת מסעוד (עציר)

באמצעות ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ בצוותא, לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977(להלן: "חוק העונשין"), ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצירוף (2) בצירוף (3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן 2021, התרחשו בארץ ובייחוד בירושלים התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות, זריקות אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בשל מוצאם, מתוך מניע גזעני, וכן התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון.

עמוד 1

ביום 10.5.21 לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר אזור ירושלים ועוטף עזה, החל מבצע צבאי "שומר החומות". בד בבד המשיכו הפרות סדר, כאמור לעיל, ברחבי הארץ ובירושלים, בעוד האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל נתונה תחת מתקפת רקטות.

בהמשך לאמור, ביום 16.5.21, בסמוך לשעה 20:00, ביצע כוח רגלי של משמר הגבול (להלן: "השוטרים") פעילות משטרתית סמוך לרחובות ואדי אום אל עמיד ונור אל הודא אשר בשכונת בית חנינה בירושלים (להלן: "מקום האירוע") במטרה להגן על בתי היהודים מפני הפרות סדר.

במקום החלה הפרת סדר והתפרעות כנגד השוטרים ובתי היהודים שכללה עשרות מתפרעים אשר חסמו את הכביש עם פח זבל, הציתו צמיגים והשליכו לעבר השוטרים ובתי היהודים, אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה ממרחק של כ-20 מטרים (להלן: "ההתפרעות").

הנאשם השתתף בהתפרעות יחד עם אחרים, ביניהם עומר אבו זינה אשר זרק בקבוק תבערה, ויידה אבנים וזיקוקים לעבר השוטרים ובתי היהודים והכל מטווח כ-20 מטרים ועומר גית אשר יידה אבנים לעבר השוטרים ובתי היהודים. הנאשם עצמו אף הוא יידה כעשר אבנים לעבר השוטרים מטווח של כ-30 מטרים.

במעשיו המתוארים לעיל השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה שהתחילו לבצע בה את מטרותיה בהפרת השלום ושיש בה כדי להטיל אימה על הצבור, ניסה לתקוף שוטרים במטרה להכשילם בתפקידם בצוותא ותוך שימוש בנשק קר וכן עשה הנאשם בצוותא עם אחרים מעשה בחומר לקיח או נפיץ בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש, ושירות המבחן התבקש להכין תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 22, רווק נעדר עבר פלילי, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בבית חנינה שבירושלים. משפחת מוצאו מונה זוג הורים וחמישה ילדים בגילאי 11 עד 22, כשהנאשם הבכור מבניהם. אביו, בן 48, עובד כמאבטח ברשת חנויות למוצרי מזון. אמו, בת 48, עקרת בית. הנאשם תיאר תפקוד נורמטיבי של בני משפחתו ושלל דפוסים אלימים. עוד תיאר הנאשם, שמשפחתו חווה קשיים כלכליים וכי הלחץ הכלכלי גבר מאז מעצרו מאחר שסייע בפרנסת המשפחה.

5. לדברי הנאשם, הוא השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. עם סיום לימודיו, עבד לתקופות קצרות בעבודות שונות, וטרם מעצרו עבד בעיריית ירושלים כמנקה. הנאשם שיתף שכתחביב, נהג לתקן טלפונים ניידים עבור

משפחתו וחבריו הקרובים, ותכנן לעבוד כעצמאי בתחום תיקון טלפונים ניידים.

6. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי הוא סובל ממצב רוח ירוד, עקב פטירת דודו ממחלת סרטן הריאות שבועיים לאחר שנעצר, וכן עקב כך שחברו הטוב נהרג בתאונת אופנוע בחודש ספטמבר 2021.

7. אשר לביצוע העבירות- הנאשם טען, כי כפר בחלקו בעבירות המיוחסות לו. לדבריו, כוחות המשטרה החלו לירות גז מדמיע ורימוני הלם אשר נפלו בחצר ביתם, דבר אשר גרם לבהלה רבה לו ולבני משפחתו. הנאשם התקשה להסביר את מניעיו ואת הפער בין אורח חייו הנורמטיבי, לבין מעשיו בעת ביצוע העבירות וטען, כי אין מדובר במעשים על רקע לאומני.

8. אשר להערכת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק והסיכוי לשיקום- קצינת המבחן מסרה, כי מחד גיסא, מדובר באדם בן 22, נעדר הרשעות קודמות, בעל יכולת ליציבות במסגרות ושאיופות לנהל חיי עבודה במסגרת החוק. מאידך גיסא, עולה ההתרשמות מהיעדר לקיחת האחריות, וכי הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק את הכשלים בהתנהגותו, מחזיק במערכת ערכית שאינה מגובשת, ובעל נטייה לאימפולסיביות וקשיים בוויסות דחפיו.

9. סופו של דבר, מאחר שקצינת המבחן התרשמה מרמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות ומאחר שהנאשם שלל מעורבות בביצוע העבירות, היא לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

טענות הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה ציין, כי הערכים עליהם יש להגן, העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם פגיעה בשלום הציבור ובשלטון החוק. עוד הוסיף, כי מעשים אלה פוגעים בסדר הציבורי וביכולתם של האמונים על החוק לבצע את תפקידם.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירה- ב"כ המאשימה ציין את חומרת העבירות, שכן הנאשם השתתף בהתפרעויות והפרות סדר שבמהלכן השתמשו בבקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים כלפי כוחות הביטחון, שעה שהם מבצעים את תפקידם כדין. הנאשם עצמו ידה אבנים במהלך ההתפרעויות וכן זיקוקים בצוותא. ב"כ המאשימה הדגיש את פוטנציאל המסוכנות מהשלכת אבן, בשימת לב מיוחדת לעיתוי ביצוע העבירה, שעה שמדינת ישראל בעיצומו של מבצע צבאי ותחת מתקפת רקטות. ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-32 חודשי מאסר והגיש פסיקה לתמיכה בטיעונו.

12. אשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה- ב"כ המאשימה ציין מחד גיסא, את גילו הצעיר, היעדר עבר הפלילי והודאתו בביצוע העבירות שיוחסו לו, ומאידך גיסא, ביקש לתת דגש לחומרת מעשיו, וכן לכך שהנאשם נמנע מלקיחת אחריות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. בסופו של דבר עתר להטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. כמו כן ביקש שיושת עליו עונש של מאסר מותנה.

13. בפתח דבריו הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו, על אף האמור בתסקיר שירות המבחן, והנאשם אישר זאת. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הואיל והעבירות שבכתב האישום המתוקן הם בסמכות בית משפט שלום, יש להשית על הנאשם עונשים בהתאם לרמת הענישה בעבירות דומות הנדונות בבית משפט שלום.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירה- תמך ב"כ הנאשם את טיעונו בפסיקה המלמדת על נסיבות חמורות יותר, שם נקבעו מתחמי ענישה נמוכים באופן משמעותי מזה שטענה לו המאשימה, ועל כן, לדידו, יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם נמוך יותר. לדברי ב"כ הנאשם, יש לאבחן בין חלקו של כל אחד מהמעורבים בביצוע העבירה, ולקבוע את המתחם בהתאם לחלקו של הנאשם. אשר לפוטנציאל הנזק, טען ב"כ הנאשם, כי לא נגרם באירוע פגיעה בנפש או לרכוש. לפיכך, סבר כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל.

15. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- ב"כ הנאשם ציין, כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר היה בן 21.5 בעת ביצוע המעשים, בעל 12 שנות לימוד ועבודה במחלקת הניקיון בעיריית ירושלים. בנוסף הנאשם שוהה במעצר תקופה העולה על 8 חודשים, וכי עונשו המוחשי כבר ניתן לו לאחר שפוטן מעבודתו בעיריית ירושלים. הנאשם הודה במעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, הוא בן למשפחה נורמטיבית, וסייע בפרנסת המשפחה טרם מעצרו. אשר על כן ב"כ הנאשם סבר שיש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם החופף את תקופת מאסרו, קרי 8 חודשי מאסר.

16. אביו של הנאשם הוסיף, כי הוא איש ביטחון עובד באבטחה ברמי לוי 11 שנים, בנו עבר לדבריו את העבירות, כי היו חברים שזרקו אז גם הוא זרק סתם, ולא ממניע גזעני. אביו ציין, כי הנאשם ביקש סליחה, וזו הפעם האחרונה שלו, שכן הוא מעוניין לחזור לחיו טרם מעצרו ולעבוד. עוד ביקש מבית המשפט להקל עמו ולא למצות עמו את הדין. אביו הדגיש, כי זו הפעם הראשונה שהוא עושה טעות, וזאת גם תהיה הפעם האחרונה, והוא בטוח בכך.

17. הנאשם בדבריו האחרונים טען, כי הוא מודה במעשיו ומצטער על כך. הנאשם ציין, כי המעשים לא נעשו על רקע לאומני.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

18. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

19. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירת החיים ושלמות הגוף

והנפש, הגנה על שלום הציבור, על ביטחון ועל מי שאמונים על אכיפתו, אשר הפגיעה בהם גם מהווה קריאת תיגר על רשויות החוק והאכיפה וכן השמירה על הסדר הציבורי.

20. כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של יידוי אבנים וירי זיקוקים, ובכלל זה - לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על-רקע לאומני-אידאולוגי. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלה מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלה תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה - אישית וכללית.

21. כך למשל, בע"פ מדינת ישראל נ' אסווד (24.2.22) נאמר מפי כב' השופט ע' פוגלמן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה (ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 לפסק דינה של השופטת א' פרוקציה (13.3.2006))..."

22. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, יוער כי בשל תיקון כתב האישום, נמחקה עבירת ניסיון ההצתה בצוותא, מכאן שהעבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות הנדונות בית משפט השלום. על כן הענישה הנוהגת שתוצג להלן מקורה גם בגזרי דין שניתנו בבית משפט שלום.

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח:

א. בע"פ 4324/16 חמזה נגאר נ' מדינת ישראל (31.07.2016) דובר במערער שהורשע בשני אישומים. בהתאם לאישום הראשון, הנאשם השתתף בהפרות סדר עם אחרים, ויידה אבנים לעבר שוטרים. יתר המתפרעים חסמו את הכביש והשליכו אף הם אבנים ובקבוקי תבערה. הנאשם הורשע בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בהתאם לאישום השני, הנאשם השתתף יחד עם אחרים בהפרות סדר, בכך שהוא והאחרים המתינו לכוחות הביטחון וכשהגיעו יידו אבנים אל עבר רכב כוחות הביטחון. הנאשם הורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה ובעבירה של התפרעות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 12 עד 30 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ומתחם של 20 עד 45 בגין האישום השני, וגזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי אמנם נסיבות המקרה אינן מהחמורות, אך מצדיקות את העונש.

ב. בת"פ (מחוזי י-ם) 16050-08-15 מדינת ישראל נ' אמג'די עבאסי (15.05.2016) קבע בית המשפט המחוזי

מתחם עונש הולם ביחס לאישום החמישי, הרלוונטי לענייננו, אשר עמד על 24-48 חודשי מאסר בפועל. במהלך ההתפרעות יודו בקבוקי תבערה ואבנים ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעין אלונה בשכונת סילוואן בירושלים. הנאשם, שהיה רעול פנים, יידה מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה במקום, יחד עם האחרים שהיו רעולי פנים ובאותה העת יידו אבנים, ירו זיקוקים רבים ובקבוק תבערה לעברם, בכוונה לפגוע בכוחות הביטחון ולגרום להם חבלות חמורות. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירה של התפרעות.

ג. בת"פ (מחוזי י-ם) 31398-11-15 מדינת ישראל נ' אכרם דארי (12.01.2017), הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרעות (שתי עבירות), ניסיון הצתה וניסיון תקיפת עובד ציבור בגין יידוי בקבוק תבערה ואבנים על שוטרים, כאשר הנאשם יחד עם אחרים רעולי פנים, במספר הזדמנויות יידו אבנים על שוטרים ממרחק של 70 מטר. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 32 חודשי מאסר. יצוין, כי ערעור שהוגש על גזר דין זה נדחה, ברם בית המשפט העליון העיר כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי נטו לקולא (ע"פ 1806/17 אכרם דארי נ' מדינת ישראל (29.05.2017)).

ד. בת"פ (מחוזי י-ם) 19821-02-17 מדינת ישראל נ' עביד נאצר (01.11.2017), הנאשם הודה והורשע במסגרת האישום השני, הרלוונטי לענייננו, בעבירת ניסיון תקיפת שוטרים ובעבירת התפרעות, בכך שהשתתף בהתקהלות אסורה יחד עם אחרים לשם הפרות סדר באזור הכניסה לעיסאווייה, במהלכה יידו אבנים לעבר כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות, יידה הנאשם ממרחק של כ-20 מטרים אבן לעבר ג'יפ של משמר הגבול. באישום זה נקבע מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 33871-01-15 מדינת ישראל נ' אשרף עזאזה (19.04.2015), נדון עניינו של נאשם, שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירת התפרעות, בכך שיידה אבנים לעבר שוטרים, שאחת מהם פגעה בשוטר. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות, שבית משפט השלום גזר דינו למאסר של שלושה חודשים ויום, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שקבע מתחם עונש הולם הנע בין שלושה לחמישה-עשר חודשי מאסר. ערכאת הערעור ציינה, כי ייתכן שהיה מקום לקבוע מתחם עונש הולם שתקרתו גבוהה יותר, ומכל מקום, לא היה מקום לגזור עונשו של הנאשם על הצד הנמוך של המתחם. בית המשפט העמיד את עונשו על שבעה חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (שלום י-ם) 8176-08-14 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חדיר (24.02.2015) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בגין עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות. על פי עובדות כתב האישום ביום 14.7.2014 בשעות הערב, שהה הנאשם סמוך לביתו של הנער מוחמד אבו חדיר אשר נרצח, והשתתף ביחד עם רבים אחרים בהתפרעות שכללה יידוי אבנים, ירי זיקוקים וזריקת בקבוקי תבערה לעבר כוחות משטרה אשר נכחו במקום במטרה להשליט סדר. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה ירי זיקוקים לעבר השוטרים. לנאשם עבר פלילי לרבות עונשי מאסר על תנאי, והוטלו עליו 14 חודשי מאסר, והופעלו המאסרים המותנים, כך שנדון ל-20 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (מחוזי י-ם) 63709-05-18 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חומוס (01.04.2019), נקבע מתחם עונש

הולם הנע בין 9-25 חודשי מאסר, בגין עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות. על פי עובדות כתב האישום במועד האירוע הייתה התפרעות, וכי הנאשם היה במקום ההתפרעות ונטל בה חלק, בכך שניסה לתקוף שוטרים בנסיבות מחמירות ויידה לפחות ארבע אבנים לכיוון השוטרים בעצמו, וכן ידה לעברם אבנים נוספות בצוותא חדא עם אחרים בכוונה להכשילם במילוי תפקידם כחוק, והיה שותף לירי זיקוקים לעברם מכוח ביצוע בצוותא. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל. יצוין, כי ערעור שהוגש על הכרעת הדין ועל גזר דין זה נדחה (ע"פ 3253/19 אבו חומוס נ' מדינת ישראל (24.06.2020)).

24. אשר לנסיבות ביצוע העבירה- יש להתחשב בכך שמדובר באירוע שהשתתפו בו עשרות מתפרעים, אשר חסמו את הכביש באמצעות פח זבל, הציתו צמיגים, יידו בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים לעבר בתי היהודים והשוטרים ממרחק של כ-20 מטר, ובכך טמון פוטנציאל נזק חמור ליהודים תושבי המקום ולשוטרים שבאו לבצע את תפקידם. הנאשם עצמו נטל חלק פעיל, בכך שיידה לעברם 10 אבנים ממרחק של כ-30 מטרים, ולקח חלק בירי זיקוקים בצוותא עם אחרים. כמו כן, האירוע התרחש במועד רגיש, שעה שמדינת ישראל בעיצומו של מבצע "שומר החומר" ונתונה למתקפת רקטות נרחבת. מנגד, יש להתחשב בכך שלא מצוין בכתב האישום, כי במהלך האירוע נפגעו שוטרים, אזרחים או רכוש ציבורי, ועל כן אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

25. אשר לעונש שהוטל על המעורב נוסף אבו זינה (ת"פ 10894-06-21)- נקבע בעניינו מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל והוא נדון ל-30 חודשי מאסר. עיון בכתב האישום בעניינו מלמד, כי הוא מעורב מרכזי באירוע, אשר הגיע למקום רעול פנים, ידה אבנים רבות ובקבוק תבערה והורשע בעבירות לפי חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 וכן חבלה בכוונה מחמירה, כך שקשה ללמוד גזרה שווה למקרה דנן, שכן מדובר בעבירות במדרג חומרה גבוה יותר, כאשר חוק הטרור אף קובע כפל עונש. כאמור, גזרה שווה לא ניתן ללמוד, אך להקיש ניתן, ולתחום את מתחם העונש ההולם בהתאם לחלקו של הנאשם באירוע.

26. לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, אני מעמידה את מתחם העונש ההולם על 10 עד 25 חודשי מאסר.

העונש המתאים

27. בתיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור, מאחר שהנאשם נעדר עבר פלילי ולא עולה מסוכנות גבוהה מתסקיר שירות המבחן, ומאידך, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וזאת נוכח העובדה כי אין אופק שיקומי-טיפול במסגרת הליך זה.

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הנאשם בן 22, רווק אשר טרם מעצרו עבד על מנת לסייע בפרנסת משפחתו, בשל מעצרו הוא פוטר ממקום עבודתו. בנוסף, הנאשם שווה במעצר למעלה משמונה חודשים,

וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

ב. נטילת האחריות של הנאשם למעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- הנאשם לקח אחריות למעשיו לפני בית המשפט, התחרט עליהם וחסך זמן שיפוטי. בנוסף, הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, והביע שאיפה לחזור ולנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו מהמאסר.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו- הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

29. מעבר לכך, יש ליתן דגש גם על הרתעת הרבים, שכן למרבה הצער, אירועים מסוג זה הם חזון נפץ בירושלים ויש לפעול למגרם, בין היתר, באמצעות הרתעת הרבים. בהקשר זה יש מקום ליתן משקל מתאים גם לפרק הזמן שבו נעברו העבירות, במהלכו הייתה האוכלוסיה האזרחית נתונה למתקפה של אלפי רקטות, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, ובמקביל התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות, שכלל תקיפת כוחות הביטחון, כמו גם תקיפת אזרחים יהודים וערבים (ע"פ מדינת ישראל נ' אסווד (24.2.22), פסקה 10).

30. עוד, יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הנאשם לאור התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק את הכשלים בהתנהגותו, מחזיק במערכת ערכית שאינה מגובשת, ובעל נטייה לאימפולסיביות וקשיים בוויסות דחפיו, ורמת הסיכון להישנות עבירות דומות על ידי הנאשם היא בינונית.

31. סוף דבר, באיזון בין מכלול השיקולים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, כדלהלן:

א. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 274 או 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

ג. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 152 או 273 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

5129371

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.